

РЕШЕНИЕ

№ Ц - 5

от 28.02.2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 28.02.2018 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 13597 от 09.11.2017 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12291 от 2016 г., с което се отменя Решение № 5866 от 13.09.2016 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 3637 от 2015 г., отменя се Решение № Ц-024 от 29.07.2013 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 3 и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, както и доклад с вх. № Е-Дк-180 от 23.02.2017 г., установи следното:

С Решение № Ц-024 от 29.07.2013 г. Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), с ново наименование Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.08.2013 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на дружества от сектор „Топлоенергетика”. По т. 3 от посоченото решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация Плевен” ЕАД цени на електрическата и топлинната енергия, както следва:

1. Преференциална цена на електрическа енергия без ДДС – 227,20 лв./МВтч, в т.ч.:
  - индивидуална цена на електрическа енергия – 152,20 лв./МВтч;
  - добавка по чл. 33, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 75,00 лв./МВтч;
2. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител водна пара без ДДС – 77,04 лв./МВтч;
3. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода без ДДС – 60,30 лв./МВтч;
4. Регулаторна база на активите – 40 530 хил. лв.;
5. Норма на възвръщаемост – 5,25%;

При необходими годишни приходи и прогнозни количества енергия за ценовия период:

Необходими годишни приходи – 83 427 хил. лв.;

Прогнозни количества комбинирана електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 286 900 МВтч;

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител водна пара – 35 500 МВтч;

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 257 200 МВтч.

По жалба на „Топлофикация Плевен” ЕАД, с влязло в сила Решение № 13597 от 09.11.2017 г., по адм. дело № 12291 от 2016 г., тричленен състав на Четвърто отделение на Върховния административен съд (ВАС) е отменил Решение № 5866 от 13.09.2016 г. на Административен съд София – град (АССГ), по адм. дело № 3637 от 2015 г., и вместо него е постановил решение, с което отменя Решение № Ц-024 от 29.07.2013 г. на ДКЕВР, в частта му по т. 3 и преписката се връща на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е приел, че Решение № Ц-024 от 29.07.2013 г. на ДКЕВР е издадено от компетентен орган, действащ в рамките на законовите си правомощия и при спазване на изискванията за форма на акта, но е допуснато противоречие с материалния закон.

ВАС е приел за основателни възраженията на касатора по отношение непризнаване на променливия разход за осъществяване на лицензионната дейност - **разход за закупуване** на недостигащи **емисионни квоти**. Съдът приема, че в тази част административният акт противоречи на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им. В нарушение на същия принцип, ВАС счита, че ДКЕВР не е признала като част от променливите разходи, разходите на „Топлофикация Плевен” ЕАД за въглеродни емисии, при положение, че те са относими към разглеждания регулаторен период. Съгласно чл. 10, ал. 4 от Наредба № 1 от 18 март 2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (отм.), Комисията утвърждава прогнозен, а не фактически размер на разходите. Тя не може да откаже да признае разход, свързан с извършването на лицензионна дейност, с мотива, че няма основание за определянето му. В този смисъл съдът приема, че оспореното решение на регулатора е в нарушение и на разпоредбата на чл. 47, във вр. с чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК), понеже не се отчита задължението на дружеството да предаде определено количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. В подкрепа на тези изводи съдът е цитирал и заключението на вещото лице по приетата съдебно-икономическа експертиза, в която вещото лице е установило, че непризнаването на разходите за въглеродни емисии за разглеждания период е икономически необосновано, тъй като разходите за въглеродни емисии са относими за периода, а също така са реално платими през регулаторния период и могат да бъдат прогнозирани, както всеки един елемент от останалите групи разходи. Според вещото лице всички икономически обосновани разходи, в т.ч. и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят, тъй като в противен случай се получава изместване на разходи, които да бъдат заплащани от клиентите през период, към който са неотнесими. Вещото лице посочва също, че отделно от това се получава натрупване на разходи, които ако не бъдат компенсирани, остават за сметка на топлофикационните дружества и формират загуби за тях - директно или косвено, намалявайки утвърдената им възвръщаемост, както и че по този начин непризнаването на разходи за въглеродни емисии се отразява в намаление на утвърдените годишни приходи и чрез тях в намаление на утвърдените цени.

На следващо място, тричленният състав на ВАС е приел за основателни възраженията на касатора по отношение на извършената корекция от страна на

регулатора на **технологичните разходи по преноса и увеличаване на прогнозното количество топлинна енергия за стопански потребители**, с аргумента, че при така формирания подход на практика ДКЕВР прогнозира и възприема допълнителни разходи, вследствие на недоказано и необосновано завишаване реализацията на топлинна енергия, което е необосновано. Според решаващия състав намаляването на технологичните разходи по преноса на топлинна енергия не следва да се прехвърля като количество за реализация, тъй като за по-големия обем произведена топлинна енергия няма потребители. Съдът счита, че подходът за това завишено количество-топлофикационното дружество да се приеме като клиент на самото себе си, също няма икономическа обосновааност, тъй като непризнатите технологични загуби остават за сметка на дружеството. Съдът прави заключение, че извършеното от ДКЕВР завишение на прогнозното количество реализирана топлинна енергия с топлоносител гореща вода е незаконосъобразно, тъй като не е основано нито на закона, нито на приложимите подзаконовни нормативни актове. На следващо място, според съда, то е и в противоречие с основните принципи, заложиени в чл. 31, т. 1а, т. 2 и т. 4 от ЗЕ. Тези изводи на ВАС се подкрепят и от заключението на вещото лице по извършената съдебно-икономическа експертиза. В заключението си вещото лице сочи, че „чрез прехвърляне на непризнатото количество топлинна енергия с топлопреносител гореща вода за технологични разходи, към количеството за продажба, дружеството губи част от утвърдената му възвръщаемост и тя няма да бъде реализирана, тъй като не може да извършва продажби на себе си и да реализира доходност от продажбата“.

ВАС не споделя и извода на предходната инстанция, че с възприетия подход се осигурява баланса между интересите на енергийните предприятия и клиентите, регламентиран в чл. 23, т. 4 от ЗЕ, а напротив счита този довод за неоснователен. В случая не се оспорва намалението на технологичните загуби, което пряко влияе на интересите на потребителите, а се оспорва икономическата обосновааност на извода, че с тези намалени технологични загуби следва да се увеличи прогнозното количество топлинна енергия за реализация, а не да се отнесат като непризнати разходи за сметка на дружеството.

Останалите възражения в касационната жалба, по отношение на ограничаване разходите по ремонтната програма и амортизациите, незаконосъобразно коригирана норма на възвръщаемост на капитала и твърденията по отношение приетия подход на утвърдения размер на добавката по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ, ВАС приема за неоснователни.

С оглед изложеното, ВАС прави крайния решаващ извод, че първоинстанционното решение е постановено в противоречие с материалния закон, поради което следва да се отмени като неправилно, и вместо него да се постанови съдебно решение, с което да се отмени Решение № Ц-024 от 29.07.2013 г. на ДКЕВР, в частта му по т. 3, и преписката да се изпрати на административния орган за ново разглеждане, при съобразяване с дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). Предвид влязлото в сила съдебно решение и разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. В тази връзка следва да бъде извършен анализ на фактите и обстоятелствата, съдържащи се в подаденото от „Топлофикация Плевен“ ЕАД заявление с вх. № Е-14-04-6 от 03.04.2013 г. за

утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия от високоефективно комбинирано производство при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, считано от 01.08.2013 г., поради което е сформирана работна група със Заповед № 3-Е-3 от 12.01.2018 г. на председателя на КЕВР.

С отмененото Решение № Ц - 024 от 29.07.2013 г. на ДКЕВР, в частта му по т. 3, за „Топлофикация Плевен“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.08.2013 г. Ценовият период, през който тези цени са прилагани е от 01.08.2013 г. до 29.12.2013 г., тъй като с Решение № Ц-43 от 30.12.2013 г. ДКЕВР е утвърдила изменение на цените, считано от същата дата. В този смисъл при повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен икономически анализ при съобразяване на дадените от ВАС указания, цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация Плевен“ ЕАД за ценовия период от 01.08.2013 г. до 29.12.2013 г., са както следва:

1. По отношение на разходите за въглеродни емисии:

За периода на действие на Решение № Ц-024 от 29.07.2013 г., а именно: 01.08.2013 г. - 29.12.2013 г., както и до края на 2013 г., са налице отчетни данни за дружеството, от които е видно, че през този период не е извършило разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Закупените от дружеството квоти за въглеродни емисии през 2014 г. в размер на 91 756 t, са признати в цените през следващия ценови период 01.07.2015 г. – 30.06.2016 г., съгласно т. 13 от общия подход, представен в Решение № Ц-25 от 30.06.2015 г. Следователно, към настоящия момент чрез утвърдените с Решение № Ц-25 от 30.06.2015 г. на КЕВР цени, на дружеството са възстановени всички разходи за квоти за емисии, които не са били включени в отмененото от съда Решение № Ц-024 от 29.07.2013 г.

2. По отношение на технологичните разходи по преноса и прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода:

В Решение № Ц-024 от 29.07.2013 г. на ДКЕВР топлинната енергия за технологични разходи с топлоносител гореща вода е намалена с **52 200 MWh (от 183 000 MWh на 130 800 MWh)**, които са включени като топлинна енергия за разпределение с топлоносител гореща вода, предвиденото количество, на която се увеличава от **205 000 MWh на 257 200 MWh**.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация Плевен“ ЕАД, за периода от 01.08.2013 г. до 29.12.2013 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическа енергия без ДДС – 227,20 лв./МВтч, в т.ч.:
  - индивидуална цена на електрическа енергия – 152,20 лв./МВтч;
  - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 75,00 лв./МВтч;
2. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител водна пара без ДДС – 77,04 лв./МВтч;

3. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода без ДДС – 75,65 лв./МВтч;

4. Регулаторна база на активите – 40 530 хил. лв.;

5. Норма на възвращаемост – 5,25%;

При необходимими годишни приходи и прогнозни количества енергия за ценовия период:

Необходими годишни приходи – 83 427 хил. лв.;

Прогнозни количества комбинирана електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 286 900 МВтч;

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител водна пара – 35 500 МВтч;

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 205 000 МВтч.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 13597 от 09.11.2017 г. по адм. дело № 12291 от 2016 г. на Върховния административен съд на Република България,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация Плевен“ ЕАД, за периода от 01.08.2013 г. до 29.12.2013 г.:

1. Преференциална цена на електрическа енергия без ДДС – 227,20 лв./МВтч, в т.ч.:

- индивидуална цена на електрическа енергия – 152,20 лв./МВтч;

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 75,00 лв./МВтч;

2. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител водна пара без ДДС – 77,04 лв./МВтч;

3. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода без ДДС – 75,65 лв./МВтч;

4. Регулаторна база на активите – 40 530 хил. лв.;

5. Норма на възвращаемост – 5,25%;

При необходимими годишни приходи и прогнозни количества енергия за ценовия период:

Необходими годишни приходи – 83 427 хил. лв.;

Прогнозни количества комбинирана електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 286 900 МВтч;

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител водна пара – 35 500 МВтч;

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 205 000 МВтч.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА